

ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА, СТРАХУВАННЯ ТА ФОНДОВИЙ РИНОК

DOI: <https://doi.org/10.32782/2519-884X-2026-58-5>

УДК [336.02+336.7]:338.43

*Маслак Н. Г., к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Сумський національний аграрний університет
n.maslak@ukr.net
ORCID: 0000-0003-1482-4118*

СТРУКТУРИЗАЦІЯ РИЗИКІВ У СИСТЕМІ SDG-ОРІЄНТОВАНОГО ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Анотація. У статті досліджено структуру ризиків у системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору. Метою є систематизація ризиків за логікою функціонування фінансового механізму та визначення їх каскадної взаємодії. Методично застосовано функціональну декомпозицію системи фінансового забезпечення на інституційний, інструментальний, ресурсний, аналітично-контрольний та результативний компоненти, що дало змогу класифікувати ризики за місцем виникнення й прояву. Показано каскадний характер трансформації ризиків між етапами формування політики, дизайну інструментів, ресурсного забезпечення, моніторингу та оцінювання результатів. Доведено, що за умов SDG-орієнтації ризики набувають подвійного виміру – фінансового та результативного. Практичне значення результатів полягає у можливості використання запропонованої структуризації під час удосконалення механізмів державної фінансової підтримки та банківського кредитування аграрного сектору.

Ключові слова: SDG-орієнтоване фінансування; аграрний сектор; сталий розвиток; фінансові ризики; кліматично зумовлені ризики; ESG-ризики; державна фінансова підтримка.

JEL code classification: G32, Q01, Q14

Постановка проблеми. Сучасний розвиток аграрного сектору відбувається в умовах підвищеної турбулентності економічного середовища, що зумовлена кліматичними змінами, трансформацією глобальних продовольчих ринків, макрофінансовою нестабільністю, воєнними чинниками та посиленням регуляторних вимог до екологічної й соціальної відповідальності бізнесу. Водночас аграрний сектор має стратегічне значення для забезпечення продовольчої безпеки, економічного зростання та досягнення Цілей сталого розвитку (SDGs), що зумовлює необхідність формування ефективної системи його фінансового забезпечення.

Імплементация принципів сталого фінансування передбачає інтеграцію економічних, екологічних і соціальних пріоритетів у механізми формування та розподілу фінансових ресурсів – бюджетних, кредитних, інвестиційних, гарантійних та інших. Розширення спектра цілей фінансування водночас супроводжується ускладненням структури ризиків. Фінансові рішення в аграрному секторі дедалі більше залежать не лише від традиційних макроекономічних і ринкових чинників, а й від кліматично зумовлених ризиків, інституційних трансформацій, соціальних викликів і вимог до ESG-відповідності.

За таких умов виникає потреба переходу від фрагментарного аналізу окремих груп ризиків до їх системного структурування в межах SDG-орієнтованого фінансового забезпечення

© Маслак Н. Г., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

аграрного сектору. Відсутність логічно узгодженої системи класифікації ризиків ускладнює прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо вибору фінансових інструментів, визначення параметрів державної підтримки, проєктування кредитних продуктів, оцінювання результативності фінансування та мінімізації потенційних втрат.

Отже, наукова проблема полягає у формуванні структурованого підходу до ідентифікації та систематизації ризиків, що виникають у системі фінансового забезпечення сталого розвитку аграрного сектору з урахуванням SDG-орієнтації фінансових потоків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика SDG-орієнтованого фінансування та управління ризиками активно розвивається у міжнародній та національній науковій літературі. У межах концепції SDG-aligned finance OECD та UNDP [1] обґрунтовано необхідність узгодження фінансових потоків із цілями сталого розвитку та впровадження принципу подвійної матеріальності, відповідно до якого екологічні й соціальні чинники розглядаються як складові довгострокової фінансової стійкості. У звіті ООН з фінансування сталого розвитку [2] наголошується на необхідності трансформації фінансових систем для забезпечення досягнення SDGs, що актуалізує ризик-орієнтовані підходи до розподілу ресурсів.

Методологічні засади оцінювання кліматично зумовлених фінансових ризиків розвинуто у звітах Financial Stability Board [3] та Network for Greening the Financial System [4], де систематизовано фізичні та перехідні ризики та визначено механізми їх трансмісії у фінансову систему. Зазначені підходи мають значення для секторів із підвищеною кліматичною вразливістю, зокрема аграрного.

У сфері аграрної економіки А. Figurek, К. Morphi, А. Thrassou [5] запропонували підхід до сталого управління ризиками для фермерських господарств ЄС, що передбачає інтеграцію фінансових інструментів підтримки з механізмами зниження виробничих ризиків. В аналітичних матеріалах OECD [6] акцентується увага на підвищенні резильєнтності аграрного сектору через інструменти управління ризиками.

Українські дослідники також приділяють увагу фінансовим аспектам сталого розвитку аграрного сектору. О. І. Лема, О. А. Матковський, О. Р. Коваль, І. В. Сярий [7] обґрунтовують фінансові передумови стійкості аграрних підприємств. Є. Гриб [8] систематизує чинники ризиків сталого розвитку аграрної сфери, а Л. І. Бровко, О. Ю. Чорновол [9] аналізують інструменти ризик-менеджменту в управлінні капіталізацією аграрних підприємств.

Паралельно розвивається напрям інтеграції ESG-ризиків у фінансовий сектор. О. С. Вовченко [10] досліджує роль ESG-стратегії в управлінні ризиками банків, Л. П. Бондаренко [11] аналізує тенденції розвитку ESG-банкінгу. Крім того, в Політиці розвитку сталого фінансування НБУ визначено стратегічні напрями впровадження принципів сталості у фінансову систему України [12].

Незважаючи на достатньо широке висвітлення питання, більшість досліджень зосереджені на окремих групах ризиків – кліматичних, фінансових, виробничих або ESG-ризиках – без їх інтеграції в єдину функціонально узгоджену систему в межах SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору. Недостатньо дослідженим залишається питання позиціонування ризиків відповідно до структурних компонентів системи фінансового забезпечення та їх взаємодії в процесі реалізації різних інструментів фінансування, зокрема бюджетних і кредитних.

Формулювання цілей статті. Метою статті є систематизація та структуризація ризиків у системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору на основі їх функціональної класифікації за компонентами відповідного механізму.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- проаналізувати теоретичні підходи до управління фінансовими, кліматично зумовленими та ESG-ризиками у контексті сталого розвитку;
- визначити структурні компоненти SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору як основу для позиціонування ризиків;
- здійснити класифікацію ризиків за їх функціональною та інституційною приналежністю;

- обґрунтувати логіку взаємодії ризиків у межах різних інструментів фінансування (зокрема бюджетної підтримки та банківського кредитування);
- окреслити практичні напрями застосування структурованої системи ризиків у процесі прийняття фінансових рішень щодо забезпечення сталого розвитку аграрного сектору.

Виклад основного матеріалу. У межах сучасної парадигми сталого фінансування ризики дедалі частіше розглядаються як багаторівнева категорія, що формується на стику фінансової та нефінансової матеріальності. Рамка OECD–UNDP щодо SDG-aligned finance акцентує, що фінансові рішення мають оцінюватися одночасно за двома векторами: (1) їх впливом на досягнення Цілей сталого розвитку та (2) фінансовими наслідками екологічних, соціальних і управлінських чинників, які трансформуються у фінансові ризики [1]. Таким чином, у SDG-орієнтованому фінансуванні ризик виходить за межі традиційного розуміння як імовірності відхилення фактичних фінансових результатів від очікуваних і охоплює загрози довгостроковій стійкості та ризики недосягнення суспільно значущих результатів.

Інституціональні підходи до кліматично зумовлених фінансових ризиків розвивають цю логіку, фокусуючись на фізичних і перехідних ризиках та каналах їх передавання в економіку й фінансову систему [3]. Сценарні підходи NGFS формують методичне підґрунтя для кількісної оцінки таких ризиків через стрес-тестування портфелів і аналіз макроекономічних траєкторій декарбонізації [4]. Водночас для аграрного сектору, який характеризується високою залежністю від природно-кліматичних умов, зазначені підходи, попри їхню аналітичну цінність, не завжди є достатньо прикладними для формування операційної системи управління ризиками в межах конкретних інструментів фінансового забезпечення.

У прикладному ризик-менеджменті аграрної сфери домінує підхід, за якого ризики структуруються за джерелами виникнення (природно-кліматичні, цінові, виробничі, інституційні тощо) та за інструментами їх мінімізації. Так, A. Figurek, K. Morphi, A. Thrassou [5] запропонували модель сталого управління ризиками для фермерських господарств ЄС, що поєднує фінансові інструменти підтримки з механізмами зниження виробничих ризиків. В українських дослідженнях ризики сталого розвитку аграрного сектору переважно аналізуються через вплив зовнішнього середовища на результати діяльності підприємств [6; 7] або через призму управління фінансовою стійкістю та капіталізацією [8]. Паралельно у фінансовому секторі формується напрям інтеграції ESG-ризиків у системи банківського ризик-менеджменту [9; 10], а також визначаються стратегічні орієнтири розвитку сталого фінансування в Україні [11].

Попри значний масив наукових напрацювань, аналіз джерел дозволяє виокремити низку методологічних обмежень, що ускладнюють формування цілісного інструментарію управління ризиками в системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору.

По-перше, спостерігається фрагментація ризиків за галузевими та секторальними підходами: кліматичні ризики здебільшого аналізуються в контексті фінансової стабільності або макросценаріїв [3; 4], тоді як ризики аграрного сектору розглядаються як виробничі або ринкові без прямої прив'язки до механізмів фінансування та цільових SDGs [6; 7]. У результаті виникає дефіцит методичного «перекладу» між ризиками виробництва, ризиками фінансування та ризиками досягнення SDG-результатів.

По-друге, недостатньо враховується каскадний характер ризиків. У реальній системі фінансового забезпечення аграрного сектору ризики мають мультиплікативну природу: кліматичний шок може спричинити виробничі втрати → зниження грошових потоків → зростання кредитного ризику → обмеження доступу до фінансування → недофінансування заходів адаптації. Хоча міжнародні рамки описують канали трансмісії [3; 4], вони не пропонують прикладної логіки інтеграції цих взаємозв'язків у структуру механізму фінансового забезпечення.

По-третє, SDG-операціоналізація ризиків залишається обмеженою. Концепція SDG-aligned finance [1] задає загальну рамку узгодження фінансових потоків із цілями сталого розвитку, проте на рівні конкретних інструментів (бюджетні програми, кредитні продукти, гарантійні чи страхові механізми) бракує підходів, що перетворювали б SDG-цілі на параметри ризику, критерії відбору та індикатори моніторингу.

По-четверте, зберігається розрив між фінансовим сектором і реальним агровиробництвом: ESG-вимоги активно інтегруються у банківські системи [9; 10], однак аграрні суб'єкти не завжди мають достатню інституційну спроможність для їх імплементації, що породжує ризики невідповідності (комплаєнс-ризик), формального декларування сталості та обмеження доступу до фінансування.

Отже, ключова методологічна потреба полягає не у створенні нової ізольованої моделі, а у методично узгодженій структуризації ризиків відповідно до логіки функціонування системи SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору. З цією метою застосовано підхід, що базується на декомпозиції системи на інституційний, інструментальний, ресурсний, аналітично-контрольний та результативний компоненти. Така логіка дає змогу позиціонувати ризики не лише за джерелами їх виникнення, а й за функціональною роллю в механізмі фінансування – від формування політики та дизайну інструментів до моніторингу й оцінки результатів.

Виходячи з наведеної методологічної логіки, структуризація ризиків передбачає їх групування відповідно до функціональних компонентів механізму фінансового забезпечення. З урахуванням широти категорії «фінансове забезпечення» (публічні фінанси, банківські ресурси, гарантійно-страхові інструменти, інвестиційні та грантові механізми), у статті фокус зроблено на інструментах, які є найбільш репрезентативними для українського аграрного сектору, – бюджетній підтримці та банківському кредитуванню. Такий вибір дозволяє показати, як у межах SDG-орієнтованого фінансування співіснують та взаємодіють ризики фінансової спроможності (ліквідність, кредитоспроможність, бюджетні обмеження) і ризики результативності (досягнення SDG-ефектів і запобігання trade-offs).

Узагальнення ризиків здійснено за п'ятьма взаємопов'язаними структурними блоками, які відображають їх типові прояви у ключових інструментах фінансового забезпечення (на прикладі бюджетної підтримки та банківського кредитування) (табл. 1).

Аналітична цінність табл. 1 полягає в тому, що вона розмежовує ризики за місцем їх управлінського впливу. Інституційні та ресурсні ризики формують «рамкові обмеження» функціонування фінансових інструментів; інструментальні – визначають якість стимулів і здатність фінансових продуктів трансформувати ресурси у цільові зміни; аналітично-контрольні – забезпечують вимірюваність, верифікацію та запобігання формальній SDG-відповідності; результативні – відображають ризики невиконання outcome та виникнення негативних побічних ефектів.

SDG-вектор у таблиці 1 подано як орієнтовне відображення тих цілей, для яких відповідні групи ризиків найчастіше створюють загрози на рівні фінансових інструментів та результативності. Така прив'язка не виключає мульти-цільової природи ризиків, однак підсилює прикладність класифікації для SDG-орієнтованого планування й моніторингу. Разом із тим статична класифікація за структурними компонентами не відображає того, як саме ризики переходять один в один у процесі реалізації фінансових інструментів. Тому доцільно доповнити табл. 1 процесним ракурсом – позиціонуванням блоків ризиків за етапами функціонування механізму, що дає змогу пояснити каскадність та точки виникнення «ризикових вузлів» (табл. 2).

Відображена в таблиці 2 системна логіка свідчить про каскадний характер ризиків: порушення на ранніх етапах (регуляторна нестабільність, недосконалий дизайн інструментів) здатні акумулюватися та трансформуватися в кредитні, бюджетні або результативні ризики на наступних стадіях.

Зокрема, регуляторна нестабільність або координаційні збої на етапі формування політики можуть призвести до некоректного дизайну фінансових інструментів, що знижує їх цільову спрямованість та ефективність. У свою чергу, недосконалий дизайн програм підтримки або кредитних продуктів підвищує ймовірність фінансових втрат, дефолтів чи нецільового використання ресурсів.

Особливо показовим є взаємозв'язок ресурсного та інструментального блоків: бюджетні затримки або недофінансування програм можуть спричинити погіршення ліквідності пози-

Таблиця 1

**Класифікація ризиків у системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення
аграрного сектору***

Структурний компонент системи	Групи ризиків	Типові прояви у механізмах державної підтримки та кредитування	Переважний SDG-вектор впливу
Інституційний	регуляторні та процедурні	нестабільність правил, зміна критеріїв доступу, адміністративні бар'єри	SDG 8, 9, 16
	інституційної спроможності	слабкий відбір проєктів, недостатній моніторинг і контроль	SDG 12, 16
	координаційні	розрив між вимогами держави та банків, дублювання процедур	SDG 16, 17
Інструментальний	ризики дизайну фінансових інструментів	відсутність вимірюваного SDG-ефекту, некоректні стимули	SDG 12, 13
	кредитні	дефолти, реструктуризації, порушення ковенантів	SDG 8, 2
	ризики механізмів ризик-покриття	недостатність гарантійних і страхових механізмів	SDG 2, 13
Ресурсний	бюджетні	затримки компенсацій, недофінансування програм	SDG 8, 9
	процентні та валютні	зростання вартості ресурсів, девальваційний тиск	SDG 8
	доступності фінансування	обмежений доступ МСП і фермерських господарств до кредитів	SDG 8, 10
Аналітично-контрольний	ризики даних	низька якість фінансових і нефінансових показників	SDG 12, 16
	верифікаційні та репутаційні	“greenwashing”, формальна відповідність критеріям сталості	SDG 12, 13
	ESG/SDG compliance	невідповідність вимогам фінансових установ	SDG 16
Результативний	ризик низької ефективності	відсутність вимірюваних результатів (outcome)	SDG 12
	ризик негативних побічних ефектів	trade-offs між продуктивністю та екологічними/соціальними цілями	SDG 15, 6, 13

Примітка: * – Наведена відповідність SDG є експертно-орієнтовною та відображає домінуючі канали впливу конкретних груп ризиків.

Джерело: сформовано автором на основі узагальнення [1; 3–11]

Таблиця 2

**Місце блоків ризиків у системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення
аграрного сектору**

Етап функціонування механізму	Структурний компонент	Основна функція	Домінуючі групи ризиків
Формування політики	Інституційний	визначення правил і критеріїв	регуляторні, координаційні
Дизайн фінансових інструментів	Інструментальний	створення програм підтримки та кредитних продуктів	ризики дизайну, кредитні
Забезпечення ресурсами	Ресурсний	фінансування програм і кредитних портфелів	бюджетні, процентні, валютні
Реалізація та моніторинг	Аналітично-контрольний	збір даних, перевірка SDG-ефектів	ризики даних, верифікації
Оцінка результатів	Результативний	досягнення цільових SDG-показників	ризик низької ефективності, trade-offs

Джерело: сформовано автором

чальників, що трансформується у зростання кредитного ризику та обмеження доступу до фінансування. Аналогічно, процентні та валютні коливання впливають на фінансову стійкість як державних програм, так і банківських портфелів, що, у свою чергу, відображається на обсягах інвестицій у сталий розвиток.

Аналітично-контрольний блок виконує функцію «зв'язуючого елемента» системи. Недостатня якість даних, слабка верифікація результатів або формальна відповідність критеріям сталості здатні нівелювати навіть фінансово забезпечені програми підтримки. Відсутність достовірної інформації про досягнуті SDG-результати підвищує ризик greenwashing та знижує довіру до механізмів сталого фінансування як з боку фінансових установ, так і з боку отримувачів підтримки.

На завершальному етапі – оцінки результатів – відбувається акумуляція наслідків усіх попередніх ризиків. Якщо фінансові інструменти були розроблені без чіткої SDG-прив'язки, ресурси – нестабільними, а моніторинг – формальним, це проявляється у вигляді низької результативності або виникнення негативних побічних ефектів (trade-offs), коли досягнення економічних показників супроводжується погіршенням екологічних чи соціальних параметрів.

Узагальнено, табл. 2 демонструє, що критичні вразливості системи формуються не стільки в межах одного блоку, скільки на стику блоків (наприклад, «ресурсний → інструментальний» або «аналітично-контрольний → результативний»). Саме ці стики доцільно розглядати як пріоритетні зони управлінської уваги при проєктуванні SDG-орієнтованих інструментів, оскільки вони визначають здатність фінансування переходити від формального освоєння ресурсів до досягнення перевірюваних результатів.

Таким чином, запропонована структуризація забезпечує методичну основу для подальшої побудови ризик-орієнтованих інструментів управління фінансуванням: вона дозволяє визначити пріоритетні контури впливу (регуляторний, інструментальний, ресурсний, контрольний, результативний), сформувати логіку «причина–наслідок» між ризиками та підготувати дані й критерії для їх подальшого кількісного оцінювання.

Висновки. У статті обґрунтовано доцільність переходу від фрагментарного розгляду окремих фінансових, кліматичних та ESG-ризиків до їх системного позиціонування в межах SDG-орієнтованого фінансового забезпечення аграрного сектору. Показано, що ризики мають подвійний характер – фінансовий та результативний (SDG-вимір), що потребує інтегрованого підходу до їх ідентифікації.

Визначено п'ять функціональних компонентів системи фінансового забезпечення (інституційний, інструментальний, ресурсний, аналітично-контрольний та результативний), які дозволяють структурувати ризики відповідно до місця їх виникнення та прояву в механізмах державної підтримки й банківського кредитування.

Запропонована класифікація ризиків демонструє їх багаторівневий характер та взаємозв'язок між етапами функціонування механізму фінансування. Обґрунтовано, що ризики можуть трансформуватися каскадно – від регуляторних і ресурсних до кредитних і результативних, формуючи системні ризикові вузли.

Встановлено, що особливого значення в SDG-орієнтованій системі набувають аналітично-контрольні та результативні ризики, оскільки саме вони визначають достовірність SDG-операціоналізації та ефективність досягнення цільових показників сталого розвитку.

Практична цінність дослідження полягає в можливості використання запропонованої структуризації ризиків при розробленні та вдосконаленні програм державної фінансової підтримки, кредитних продуктів банків, процедур моніторингу та оцінювання результативності фінансування в аграрному секторі.

Структуризація ризиків створює методологічне підґрунтя для подальших досліджень, зокрема для формування матричних інструментів їх кількісної оцінки та ранжування в системі SDG-орієнтованого фінансового забезпечення.

Список використаних джерел:

1. Framework for SDG Aligned Finance. Paris : OECD Publishing & UNDP, 2020. URL: <https://sdgfinance.undp.org/sites/default/files/2024-04/Framework%20for%20SDG%20Aligned%20Finance%20OECD%20UNDP.pdf>
2. Financing for Sustainable Development Report 2023. New York : United Nations, 2023. URL: <https://financing.desa.un.org/sites/default/files/2023-04/2023%20FSDR%20Report.pdf>
3. Assessment of Climate-related Vulnerabilities. Basel : Financial Stability Board (FSB), 2025. URL: <https://www.fsb.org/uploads/P160125.pdf>
4. NGFS Climate Scenarios : Technical Documentation. Paris : Network for Greening the Financial System (NGFS), 2025. URL: <https://www.ngfs.net/system/files/2025-01/NGFS%20Climate%20Scenarios%20Technical%20Documentation.pdf>
5. Figurek A., Morphi K., Thrassou A. A sustainable risk management model and instruments for young farmers in EU agriculture. *Sustainability*. 2024. Vol. 16(1), Article 283. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16010283>
6. Agricultural Risk Management and Resilience — Policy Brief. Paris : OECD Publishing, 2025. URL: https://www.oecd.org/en/publications/agricultural-risk-management-and-resilience_250a4170-en.html
7. Лема О. І., Матковський О. А., Коваль О. Р., Сярий І. В. Сталий розвиток аграрних підприємств в Україні. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*. 2023. Вип. 5, № 2. С. 289–296. DOI: <https://doi.org/10.23939/smeu2023.02.289>
8. Гриб Є. Чинники ризиків сталого розвитку аграрного сектору економіки України. *Економіка та суспільство*. 2023. № 57. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-94>
9. Бровко Л. І., Чорновол О. Ю. Ризик-менеджмент у процесі управління капіталізацією аграрного підприємства. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. № 8 (08). С. 62–66. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.8-11>
10. Вовченко О. С. ESG-стратегія як основа управління ризиками сталого розвитку в банках. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>
11. Бондаренко Л. П. ESG-банківництво в Україні та світі: виклики та новітні тренди. *Економіка та суспільство*. 2025. Вип. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15>
12. Політика щодо розвитку сталого фінансування на період до 2025 року. Київ : НБУ, 2020. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Policy_rozvytok-stalogo-finansuvannja_2025.pdf

References:

1. OECD, UNDP (2020). Framework for SDG Aligned Finance. Paris: OECD Publishing & UNDP. Available at: <https://sdgfinance.undp.org/sites/default/files/2024-04/Framework%20for%20SDG%20Aligned%20Finance%20OECD%20UNDP.pdf>
2. United Nations (2023). Financing for Sustainable Development Report 2023. New York: United Nations. Available at: <https://financing.desa.un.org/sites/default/files/2023-04/2023%20FSDR%20Report.pdf>
3. Financial Stability Board (2025). Assessment of Climate-related Vulnerabilities. Basel: FSB. Available at: <https://www.fsb.org/uploads/P160125.pdf>
4. Network for Greening the Financial System (2025). NGFS Climate Scenarios: Technical Documentation. Paris: NGFS. Available at: <https://www.ngfs.net/system/files/2025-01/NGFS%20Climate%20Scenarios%20Technical%20Documentation.pdf>
5. Figurek A., Morphi K., Thrassou A. (2024). A sustainable risk management model and instruments for young farmers in EU agriculture. *Sustainability*, vol. 16(1), article 283. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16010283>
6. OECD (2025). Agricultural Risk Management and Resilience – Policy Brief. Paris: OECD Publishing. Available at: https://www.oecd.org/en/publications/agricultural-risk-management-and-resilience_250a4170-en.html
7. Lema O. I., Matkovskiy O. A., Koval O. R., Siaryi I. V. (2023). Stalyi rozvytok ahrarnykh pidpriemstv v Ukraini [Sustainable development of agricultural enterprises in Ukraine]. *Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku*, vol. 5, no. 2, pp. 289–296. DOI: <https://doi.org/10.23939/smeu2023.02.289>
8. Hryb Ye. (2023). Chynnyky ryzykiv staloho rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky Ukrainy [Risk factors of sustainable development of the agricultural sector of Ukraine's economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 57. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-94>
9. Brovko L. I., Chornovol O. Yu. (2023). Ryzyk-menedzhment u protsesi upravlinnia kapitalizatsiieiu ahrarnoho pidpriemstva [Risk management in the process of managing the capitalization of an agricultural enterprise]. *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, no. 8(08), pp. 62–66. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.8-11>
10. Vovchenko O. S. (2023). ESG-stratehiia yak osnova upravlinnia ryzykamy staloho rozvytku v bankakh [ESG strategy as a basis for managing sustainable development risks in banks]. *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>
11. Bondarenko L. P. (2025). ESG-bankivnytstvo v Ukraini ta sviti: vyklyky ta novitni trendy [ESG banking in Ukraine and the world: challenges and new trends]. *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15>
12. Natsionalnyi bank Ukrainy (2020). Polityka shchodo rozvytku staloho finansuvannia na period do 2025 roku [Policy on the development of sustainable finance until 2025]. Kyiv: NBU. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Policy_rozvytok-stalogo-finansuvannja_2025.pdf

Maslak N. H., Candidate of Economic Sciences, Docent,
Associate Professor at the Department of Finance, Banking and Insurance
Sumy National Agrarian University
n.maslak@ukr.net
ORCID: 0000-0003-1482-4118

RISK STRUCTURING IN THE SDG-ORIENTED FINANCIAL SUPPORT SYSTEM OF THE AGRICULTURAL SECTOR

Abstract. The article examines the issue of risk structuring within the system of SDG-oriented financial support for the agricultural sector. The study substantiates the need to move from a fragmented consideration of financial, climate-related, and ESG risks to their systemic positioning according to the functional logic of the financing mechanism. It is argued that in the context of SDG alignment, risks acquire a dual nature, combining a financial dimension (probability of financial losses, instability of cash flows, credit deterioration) and a performance dimension related to the achievement of sustainable development outcomes. The research proposes a functional decomposition of the financial support system into five interrelated components: institutional, instrumental, resource, analytical-control, and result-oriented. Based on this decomposition, a classification of risks is developed, allowing their identification according to the place of occurrence and manifestation within financing instruments. The approach ensures the integration of financial and non-financial materiality and creates a link between risk factors and priority SDG vectors. Special attention is paid to the cascade nature of risk transformation. The paper demonstrates that regulatory instability or coordination failures at the policy formation stage may lead to distortions in the design of financial instruments, which in turn increase credit and resource risks and ultimately affect the achievement of target SDG indicators. In this regard, analytical-control and result-oriented risks are identified as critical elements of the system, as they determine the quality of SDG operationalization, monitoring reliability, and the prevention of “greenwashing”. The practical relevance of the study lies in the possibility of applying the proposed risk structuring framework to improve state financial support programs, banking credit products, and monitoring procedures in the agricultural sector. The presented approach creates methodological preconditions for further research aimed at developing matrix-based tools for quantitative risk assessment, prioritization, and integration into SDG-oriented financial decision-making processes.

Keywords: SDG-oriented financing; agricultural sector; sustainable development; financial risks; climate-related risks; ESG risks; state financial support.

Дата надходження статті: 17.02.2026

Дата прийняття статті: 11.03.2026

Дата публікації статті: 02.04.2026